RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1995/2000

af 18. september 2000

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Algeriet, Belarus, Litauen, Rusland og Ukraine og om afslutning af antidumpingproceduren, for så vidt angår importen med oprindelse i Slovakiet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 617/2000 ([2]) (»forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat henhørende under KN-kode 3102 80 00 og med oprindelse i Algeriet, Belarus, Litauen, Rusland og Ukraine og godtog midlertidigt et tilsagn afgivet af en eksporterende producent i Algeriet.

(2) I samme forordning konkluderedes det midlertidigt, at der ikke burde indføres antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Slovakiet, som også var omfattet af samme undersøgelse, da denne import ikke fandtes at have forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(3) Efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for beslutningen om at træffe midlertidige foranstaltninger over for importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Algeriet, Belarus, Litauen, Rusland og Ukraine (i det følgende benævnt »meddelelsen«), fremsatte flere interesserede parter bemærkninger skriftligt. De parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt.

(4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig afgørelse.

(5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold, og at der sker en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

(6) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og de midlertidige afgørelser er i påkommende tilfælde blevet ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(7) Som nævnt i betragtning 8 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat, et flydende gødningsstof anvendt i landbruget. Uanset nitrogenindholdet anses alle opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat for at have samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og er derfor en og samme vare med henblik på denne undersøgelse.

(8) I betragtning af ovenstående, og da ingen af de berørte parter fremsatte nye bemærkninger til Kommissionens midlertidige undersøgelsesresultater vedrørende den pågældende vare og betragtningerne om den samme vare, bekræftes kendsgerningerne og konklusionerne i betragtning 8 og 9 i forordningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Algeriet

a) *Normal værdi*

(9) Den samarbejdende eksporterende producent hævdede, at dens produktionsomkostninger var beregnet forkert, fordi Kommissionen ikke havde taget hensyn til, at der ikke blev betalt importtold af importerede råmaterialer, som blev benyttet til fremstilling af den pågældende vare med henblik på eksport. Desuden hævdede den, at Kommissionen havde fastsat udgifterne til transport fra fabrik til havn ukorrekt.

(10) Begge påstande blev undersøgt. For så vidt angår importtolden, blev påstanden fundet korrekt. Den beregnede normale værdi blev derfor beregnet på ny under hensyntagen til dette element. Hvad angår transportudgifterne,

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 (EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18).
([2]) EFT L 75 af 24.3.2000, s. 3.

blev påstanden afvist, fordi der ikke blev fremlagt nogen oplysninger til støtte derfor. De øvrige resultater vedrørende den normale værdi i betragtning 11 og 12 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

b) *Eksportpris, sammenligning*

(11) Da der ikke er fremsat nogen bemærkninger under disse poster, bekræftes de midlertidige resultater i betragtning 13 og 14 i forordningen om midlertidig told.

c) *Dumpingmargen*

(12) Da der ikke er fremsat nogen bemærkninger om den metode, der er benyttet til beregning af dumpingmargenen, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 15 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag andrager den endelige dumpingmargen for den samarbejdende eksporterende producent nu 9,7 % af prisen cif Fællesskabets grænse.

Da den eneste kendte eksporterende producent tegnede sig for hele den algeriske eksport af den pågældende vare til Fællesskabet, fastsættes den resterende dumpingmargen til samme niveau.

2. **Litauen**

a) *Normal værdi*

(13) Den litauiske producent anfægtede Kommissionens midlertidige resultater og hævdede, at dens normale værdi, der var beregnet regnskabsmæssigt, fordi der ikke fandt noget salg sted af den pågældende vare på hjemmemarkedet, var for høj og havde givet sig udslag i en alt for høj dumpingmargen (7,6 %). Navnlig hævdede den, at dens salgs-, general- og administrationsudgifter (SG & A) var overvurderet, og at disse samme udgifter stammede fra et andet sæt regnskaber (de reviderede regnskaber for 1998) end det, der blev benyttet til beregning af produktionsomkostningerne (interne forvaltningsregnskaber for undersøgelsesperioden, juni 1998-maj 1999), hvilket fordrejede resultaterne.

(14) Da det var fundet godtgjort, at der ikke fandt noget salg sted af den pågældende vare på hjemmemarkedet, skulle SG & A-udgifternes beløb fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 6, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Da der ikke var nogen andre litauiske producenter, hvis SG & A-udgifter kunne benyttes, blev den eneste litauiske producents SG & A-udgifter fastlagt for »varer inden for samme generelle kategori for den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked«. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at selskabet oprindelig i sit svar på spørgeskemaet slet ikke af gav nogen oplysninger om sine samlede SG & A-udgifter. Rent faktisk blev disse oplysninger afgivet, efter at Kommissionen havde fremsendt en rykkerskrivelse, men da de blev sendt, var de ikke alene ukorrekte, men også ukomplette, idet de finansielle udgifter var udeladt. Det blev derfor anset for hensigtsmæssigt at gøre brug af en pålidelig informationskilde (de reviderede 1998-regnskaber) i forbindelse med den midlertidige fastlæggelse.

(15) Efter at forordningen om midlertidig told var offentliggjort, blev SG & A-udgifterne beregnet på ny på grundlag af samme interne forvaltningsregnskaber som dem, der i forbindelse med de midlertidige resultater var benyttet til at beregne produktionsomkostningerne for den pågældende vare. Kommissionen anmodede om yderligere detaljer vedrørende selskabets tal og nyvurderede alle oplysninger, som den havde modtaget siden undersøgelsens begyndelse. Den nåede til den konklusion, at tallene udgjorde et grundlag, der var tilstrækkelig pålideligt til at kunne bruges. Som følge af den fornyede beregning af SG & A-udgifterne blev den normale værdi korrigeret i nedadgående retning.

(16) Efter at de endelige resultater var meddelt, gjorde den litauiske producent følgende indvendinger.

Generelt hævdede selskabet, at den reviderede metode havde ført til en række indbyrdes uforenelige faktorer, fordi de regnskaber, der var benyttet til fastlæggelse af SG & A-udgifterne, var ukomplette eller unøjagtige. Med hensyn til denne generelle kommentar skal det bemærkes, at der var tale om de samme regnskaber som dem, der blev benyttet til fastlæggelse af produktionsomkostningerne, og at selskabet ikke anfægtede disse på det midlertidige trin — rent faktisk anbefalede selskabet stærkt, at disse regnskaber også blev benyttet til fastlæggelse af SG & A-udgifterne.

Selskabet fremsatte derefter en række særlige påstande. For det første påstod det, at de interne forvaltningsregnskaber vedrørende undersøgelsesperioden både undervurderede dets samlede omsætning og dets omsætning på hjemmemarkedet. Påstanden blev afvist, fordi selskabet siden undersøgelsens påbegyndelse havde haft tilstrækkelig lejlighed til at fremlægge et komplet og nøjagtigt billede af sin situation. Det havde ikke nævnt, at de tal, som det havde fremlagt, muligvis var unøjagtige, før det besluttede at anfægte de endelige resultater, og selv på dette tidspunkt gav den ikke nogen forklaring på de indbyrdes uoverensstemmende oplysninger om omsætningen.

For det andet hævdede selskabet, at dets SG & A-udgifter i forbindelse med eksport blev undervurderet i forvaltningsregnskaberne, fordi disse ikke omfattede SG & A-udgifter i forbindelse med eksport til andre markeder end fællesskabsmarkedet. Kommissionen skulle derfor have trukket et større beløb fra dets samlede SG & A-udgifter for at nå frem til den korrekte størrelse af SG & A-udgifterne på hjemmemarkedet. Denne påstand blev afvist, fordi de pågældende udgifter udgjorde en ekstremt stor del af indtægterne ved eksportsalg til disse andre markeder sammenholdt med eksportsalget til Fællesskabet, og fordi der ikke var henvist til denne inkonsistens tidligere under proceduren, og der ikke var givet nogen forklaring på, hvorfor disse udgifter, som manglede i forvaltningsregnskaberne, ikke var medregnet.

For det tredje hævdede selskabet, at nogle af dets finansielle udgifter ikke kunne tilskrives fremstillingen af urinstof og ammoniumnitrat, fordi en betydelig del af dets virke bestod af holdingvirksomhed. Det skal her påpeges, at fremstillingen af gødning tegner sig for langt størstedelen af selskabets virke, og desuden at selskabet undlod at medtage data vedrørende finansielle udgifter i sit svar på spørgeskemaet med den begrundelse, at ingen sådanne udgifter kunne tilskrives urinstof og ammoniumnitrat. Det skal slås fast, at alle udgifter, som ikke direkte kan tilskrives en særlig vare, alligevel skal medregnes, og at omsætningen i mangel af en mere velegnet approach er et egnet grundlag for en fordeling af disse udgifter. Påstanden blev derfor afvist, undtagen hvad angår »udgifter til finansiel formidling«, for hvis vedkommende det blev fundet godtgjort, at det ikke var nødvendigt at tage hensyn til disse, fordi de ikke ville have øvet nogen indflydelse på de endelige resultater.

For det fjerde blev det hævdet, at general- og administrationsudgifterne (G & A) kun skulle have været medregnet i den udstrækning, de havde tilknytning til produktionsvirksomhed. Selskabet fremlagde en tabel med tal, som dets eksterne revisorer havde udarbejdet på dette grundlag. Denne påstand blev afvist, fordi revisorerne i en skrivelse, hvortil tabellen var knyttet som bilag, udtrykkelig havde afvist at afgive nogen udtalelse om tallene. Desuden er foregående stykkes argument om generel udgiftsfordeling også relevant her. En lignende påstand, hvorved fordelingen af de G & A-udgifter, som blev afholdt i forbindelse med handelsvirksomhed, blev bestridt, og for hvis vedkommende der ikke blev fremlagt noget dokumentationsmateriale, blev også afvist.

(17) Klageren, Den Europæiske Sammenslutning af Gødningsstofproducenter (EFMA), afgav også bemærkninger om metoden til beregning af den normale værdi for den litauiske producent og hævdede, at Kommissionen skulle have korrigeret for:

— afskrivningssatser, fordi de af producenten anvendte var for lave og ikke stemte overens med dem, der blev benyttet i Vesteuropa og af erhvervsgrenen i Fællesskabet i særdeleshed

— vurderinger af anlægsaktiver, fordi producentens aktiver ikke blev værdiansat i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder

— den af den russiske gasleverandør fastsatte gaspris, der blev anset for at være for lav, og som gav sig udslag i abnormt lave produktionsomkostninger. Klageren foreslog, at Kommissionen foretager en fornyet beregning af producentens gasudgifter på grundlag af tal, der er indhentet hos en gasleverandør i Fællesskabet, og som viser, hvad der kan anses for den laveste rimelige pris, som den litauiske producent kunne forventes at have betalt for gas i undersøgelsesperioden.

Alle tre påstande blev undersøgt. For så vidt angår afskrivningerne, var de fleste af de satser, som blev benyttet af den litauiske producent, men langtfra alle, lavere end dem, der blev benyttet af fællesskabsproducenterne, men de lå dog for det meste inden for det interval, der forekom i Fællesskabet. Imidlertid afveg afskrivningsomkostningerne udtrykt i procent af produktionsomkostningerne ikke markant fra dem, der var fremherskende for erhvervsgrenen i Fællesskabet. Desuden var satserne i overensstemmelse med den litauiske regnskabspraksis. Det blev også fundet godtgjort, at værdiansættelsen af anlægsaktiverne var foretaget i overensstemmelse med de nationale regnskabsstandarder. Disse påstande blev derfor afvist.

Hvad angår påstanden om gaspriserne, blev dette spørgsmål allerede undersøgt tilbundsgående i forbindelse med procedurens midlertidige trin, og der blev draget den konklusion, at der ikke var nogen dokumentation for, at de tagne priser ikke var pålidelige eller ikke afspejlede de sande leveringsomkostninger. Desuden blev det fundet godtgjort, at den pris, som den litauiske producent betalte for gas, ikke var lavere end den af klageren fremhævede pris. Også denne påstand blev derfor afvist.

b) *Eksportpris, sammenligning*

(18) Da der ikke er fremsat nogen bemærkninger under disse poster, bekræftes de midlertidige resultater i betragtning 17 og 18 i forordningen om midlertidig told.

c) *Dumpingmargen*

(19) Da der ikke er fremsat nogen bemærkninger om den metode, der er benyttet til beregning af dumpingmargenen, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 19 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag andrager den endelige dumpingmargen for den samarbejdende eksporterende producent under hensyn til de ovennævnte omkostninger 5,8 % af prisen cif Fællesskabets grænse.

Da den eneste kendte eksporterende producent tegnede sig for hele den litauiske eksport af den pågældende vare til Fællesskabet, fastsættes den resterende dumpingmargen til samme niveau.

3. **Belarus, Rusland og Ukraine**

a) *Referenceland*

(20) Da der ikke er fremsat nogen bemærkninger om valget af Litauen som tredjeland med markedsøkonomi, bekræftes den midlertidige konklusion i betragtning 22 i forordningen om midlertidig told.

b) *Rusland*

i) Individuel behandling

(21) En samarbejdende eksporterende producent fremsatte et ønske om, at dens krav om individuel behandling blev taget op på ny med den begrundelse, at den med hensyn til sit eksportsalg ikke var genstand for nogen indgriben fra statens side. Den fremsatte følgende argumenter til støtte for dette krav:

— betingelserne for dens eksportsalg blev fastsat frit

— selskabets bestyrelse blev valgt årligt af aktionærerne, der for de flestes vedkommende var private virksomheder eller enkeltpersoner. Alle på nær et af bestyrelsesmedlemmerne var uafhængige af staten

— valutaomregningerne blev foretaget til markedskurs.

(22) Kommissionen tog kravet om individuel behandling op til fornyet overvejelse, idet den på dette endelige trin lagde hovedvægten af sin analyse på de områder, som øvede direkte indflydelse på selskabets eksportvirksomhed. På dette grundlag fandt den det godtgjort, at de af selskabet fremlagte argumenter var gyldige, og da det også blev fundet godtgjort, at statens indgriben ikke lå på et sådant niveau, at foranstaltningerne kunne omgås, hvis der blev fastsat forskellige toldsatser for eksportørerne, blev selskabets krav godtaget.

(23) Klageren modsatte sig energisk, at der blev indrømmet denne producent individuel behandling på det endelige trin, fordi Kommissionen på det midlertidige trin havde afvist anmodningen med den begrundelse, at »den ikke i tilstrækkelig grad var fri for statslig indgriben«. Dette forhold skulle i sig selv have været nok til at standse Kommissionens ønske om at ændre sin beslutning. Den hævdede, at den russiske stats lave gaspriser gav dens producenter af gødningsstoffer en illoyal konkurrencefordel, og at deres eksportpriser derfor ikke kunne betragtes som sandt markedsbaserede transaktioner. Desuden gav den udtryk for betænkeligheder ved de øgede muligheder for at omgå tolden, fordi den individuelle margen var en smule lavere end den landsdækkende margen.

Det skal påpeges, at afgørelser truffet på det midlertidige trin altid tages op til ny vurdering i lyset af de modtagne bemærkninger og kan ændres, før de endelige resultater er opnået. Selv om det er rigtigt, at staten øvede indflydelse på gaspriserne, gjorde fastlæggelsen af den normale værdi på grundlag af den regnskabsmæssigt beregnede værdi i referencelandet dette argument irrelevant. Desuden blev det fundet godtgjort, at selskabet var frit stillet med hensyn til at bestemme, hvor store mængder der skulle eksporteres og til hvilken pris. Under alle omstændigheder ville en godtagelse af dette argument være det samme som at nægte alle selskaber, som ikke er berettiget til at nyde godt af status som markedsøkonomi, individuel behandling (fordi det ikke opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen). Hvad angår den forstærkede risiko for omgåelse, henvises der til betragtning 23, som omhandler det berørte russiske selskabs uafhængighed af staten.

ii) Sammenligning

(24) Klageren satte også spørgsmålstegn ved det grundlag, hvorpå den normale værdi var sammenlignet med eksportprisen, dvs. på basis af fob (f.eks. det eksporterende lands grænse). Den hævdede, at brugen af denne metode havde fordrejet resultaterne, fordi den ikke i tilstrækkeligt omfang tog hensyn til forskellene i interne transportomkostninger i på den ene side lande med og på den anden side lande uden markedsøkonomi, og fordi dumpingmargenen, dersom sammenligningen var blevet anstillet på et ab fabrik-grundlag, ville have været mærkbart højere.

Sammenligningen af den normale værdi og eksportprisen skulle foretages på utvetydigt samme handelstrin, uanset om der er tale om fob- eller ab fabrik-trinnet. I den foreliggende sag er der tale om massegods, for hvis vedkommende transportomkostningerne udgør en betydelig del af salgsprisen. Efter en omhyggelig gennemgang af argumenterne findes det godtgjort, at fob-sammenligningen rent faktisk giver selskaber, hvis geografiske beliggenhed ville afskære dem fra at eksportere massegods, dersom de var beliggende i et land med markedsøkonomi, en uberettiget fordel, og den har derfor med henblik på den endelige fastlæggelse ændret grundlaget for sammenligningen fra fob til ab fabrik. Der blev derfor foretaget en passende korrektion af eksportprisen for transportomkostningerne fra ab fabrik til havn og for den leverede havneservice.

iii) Dumpingmargen

(25) Den individuelle dumpingmargen for den samarbejdende eksporterende producent, der var indrømmet individuel behandling, og den landsdækkende dumpingmargen for alle andre producenter blev beregnet på ny, på grundlag af den reviderede normale værdi for den litauiske producent (der henvises til betragtning 13 til 15).

På dette grundlag andrager dumpingmargenerne udtrykt i procent af prisen, cif Fællesskabets grænse følgende:

— JSC Nevinnomyssky Azot:	28,5 %
— Alle andre selskaber:	41,0 %.

c) *Belarus*

i) Sammenligning

(26) Som følge af ændringen af sammenligningsgrundlaget fra fob til ab fabrik (der henvises til betragtning 24) blev eksportprisen korrigeret for transportomkostninger fra ab fabrik til havn og for leveret havneservice.

ii) Dumpingmargen

(27) Dumpingmargenen for Belarus blev beregnet på ny ved anvendelse af den reviderede normale værdi for den litauiske producent (der henvises til betragtning 13 til 15).

(28) Den samarbejdende eksporterende producent hævdede, at den ikke havde modtaget egnede oplysninger om de midlertidige resultater og derfor havde været afskåret fra at fremsætte væsentlige eller meningsfyldte bemærkninger til beregningen af dumpingmargenen. Desuden

hævdede den, at de eksporterede mængder var fejlberegnet, fordi der ikke var taget hensyn til returgods, og fordi en del af det eksporterede urinstof og ammoniumnitrat havde et indhold af nitrogen på 30 % i stedet for de mere normale 32 %. Endelig hævdede den, at cif-værdien var fejlberegnet.

(29) For så vidt angår de oplysninger, der er indeholdt i oplysningsmaterialet om de midlertidige resultater, blev det fundet godtgjort, at de afgivne oplysninger var det maksimalt mulige, hvis fortrolighedspligten over for den enlige litauiske producent med hensyn til dens egen normale værdi ikke skulle krænkes.

(30) Med hensyn til de øvrige påstande blev de foreliggende oplysninger taget op til ny vurdering, ligesom eksportmængderne blev korrigeret. Hvad angår beregningen af cif værdien, bekræftes den metode, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told.

(31) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger om fastlæggelsen af dumpingmargenen, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 31 i forordningen om midlertidig told. På dette grundlag kan den landsdækkende dumpingmargen opgøres til 55,0 % af prisen cif Fællesskabets grænse.

d) *Ukraine*

i) Sammenligning

(32) På baggrund af ændringen af sammenligningsgrundlaget fra fob til ab fabrik (der henvises til betragtning 24) er der foretaget en passende ændring af eksportprisen, for så vidt angår transportomkostningerne fra ab fabrik til havn og havneservice.

ii) Dumpingmargen

(33) Kommissionen foretog en fornyet beregning af den ukrainske dumpingmargen på grundlag af den reviderede normale værdi for den litauiske producent (der henvises til betragtning 13 til 15).

På dette grundlag kan den landsdækkende dumpingmargen opgøres til 50,4 % af prisen cif Fællesskabets grænse.

E. DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(34) I mangel af bemærkninger eller nye oplysninger bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater i betragtning 35 og 36 i forordningen om midlertidig told vedrørende definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet.

F. SKADE

1. Kumulering

(35) Klageren anfægtede beslutningen om ikke at kumulere importen fra Slovakiet, men fremlagde ikke nye oplysninger. I denne forbindelse understreges det navnlig, at importen med oprindelse i Slovakiet såvel i mængde som i markedsandel havde et mindre omfang end importen fra noget andet af de pågældende lande, og at dens priser ikke lå under EF-erhvervsgrenens priser. De midlertidige konklusioner vedrørende det passende i ikke at medtage importen fra Slovakiet i kumuleringen bekræftes derfor.

(36) Den algeriske eksporterende producent fremførte, at importen med oprindelse i Algeriet burde vurderes separat, da den havde en lav dumpingmargen, en lille gennemsnitlig markedsandel og en lille underbudsmargen. I denne forbindelse skal det bemærkes, at dumpingmargenen for importen med oprindelse i Algeriet ligger over minimumsgrænsen, og at den mængde, der importeredes i undersøgelsesperioden, ikke var ubetydelig. For så vidt angår konkurrencevilkårene, var importmængden desuden stigende, den algeriske eksporterende producents prisadfærd var sammenlignelig med prisadfærden hos de andre eksporterende producenter i de øvrige berørte lande, og der konstateredes et prisunderbud for denne import, som benyttede de samme handelskanaler. Derfor og i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater i betragtning 41 i forordningen om midlertidig told.

2. Prisunderbud

(37) Den eksporterende producent i Belarus anførte, at tolden på importen med oprindelse i Belarus udgjorde 6,8 % i 1998 og 6,5 % i 1999, mens Kommissionen ved beregningen af cif-værdien, Fællesskabets grænse, ab kaj, fortoldet, havde benyttet 6,5 % for al import. Cif-værdien blev derfor genberegnet, hvilket imidlertid ikke ændrede det interval for underbudsmargenen for importen med oprindelse i Belarus, der er anført i betragtning 46 i forordningen om midlertidig told.

(38) Da tolden på importen med oprindelse i Rusland også blev ændret i 1999, blev underbudsmargenen for denne import også genberegnet. Det reviderede prisunderbud opgjort som et vejet gennemsnit andrager 6,5 % af EF-erhvervsgrenens priser. I øvrigt bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 46 i forordningen om midlertidig told.

3. EF-erhvervsgrenens situation

(39) Visse parter fremførte, at i forbindelse med skadesanalysen burde situationen i 1995 — i stedet for situationen i 1997 — sammenlignes med situationen i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse skal det præciseres, at det er en af betingelserne for, at der kan træffes antidumpingforanstaltninger, at der foreligger væsentlig skade i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at grundforordningen ikke kræver, at der skal foreligge skade i hele den periode, der er omfattet af skadesundersøgelsen. Dette ville være det samme som at kræve, at EF-erhvervsgrenens situation skal være løbende forværret over en periode på, fra fire til fem år, før der kan træffes foranstaltninger. Med henblik på at fastslå, om der er

tale om en sådan skade, tages bl.a. udviklingen i tidligere år og udviklingsforløbet fra disse år til undersøgelsesperioden i betragtning. I det aktuelle tilfælde omfattede undersøgelsen perioden mellem 1995 og undersøgelsesperioden og ikke blot 1995 og undersøgelsesperioden som fremført af disse parter. Idet der er taget hensyn til udviklingen i hele denne periode, er der konstateret en markant forværring af EF-erhvervsgrenens situation, navnlig mellem 1997 og undersøgelsesperioden. De midlertidige undersøgelsesresultater vedrørende den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, bekræftes derfor.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(40) Visse eksporterende producenter fremførte, at Kommissionen undervurderede de virkninger, som den kinesiske beslutning om at forbyde importen af urinstof fra og med april 1997 havde for den globale overforsyning. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt der findes en situation med overforsyning eller ej — uanset dens betydning — ikke berettiger til dumpingimport, der påfører erhvervsgrenen i Fællesskabet skade. I mangel af nye oplysninger bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 62 og 63 i forordningen om midlertidig told derfor.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSE

(41) I mangel af nye oplysninger bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater i betragtning 64 til 69 i forordningen om midlertidig told.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Afslutning af proceduren, for så vidt angår Slovakiet

(42) I lyset af konklusionerne i betragtning 60 i forordningen om midlertidig told (nemlig at der ikke var konstateret prisunderbud, at importmængden var forholdsvis lille, og at markedsandelen var lille og stabil) afsluttes proceduren vedrørende importen med oprindelse i Slovakiet, uden at der træffes foranstaltninger.

2. Skadestærskel

(43) Med henblik på at fastsætte niveauet for de endelige foranstaltninger bekræftes det, at dumpingimportens priser bør forhøjes til et niveau, hvor den skadelige dumping er afhjulpet.

(44) Klageren fremførte, at en fortjenstmargen på 5 % ikke var realistisk, og at et højere fortjenstniveau burde benyttes til at fastsætte en ikke-skadevoldende pris. Da en fortjenstmargen på 5 % imidlertid er blevet benyttet i tidligere antidumpingsager vedrørende opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat, og da der ikke foreligger aspekter, der tyder på ændrede omstændigheder, som kræver en ny vurdering, konkluderes det, at en margen på 5 % fortsat er et passende fortjenstniveau.

(45) Endvidere bekræftes den metode, som er benyttet til at fastsætte skadesmargenen, og som er beskrevet i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told.

(46) Skadesmargenen for Belarus blev revideret for at tage hensyn til, at tolden på importen med oprindelse i Belarus udgjorde 6,8 % i 1998 og 6,5 % i 1999, mens Kommissionen som ovenfor nævnt ved beregningen af cif-værdien, Fællesskabets grænse, ab kaj, fortoldet, havde benyttet 6,5 % for al import. Cif-værdien blev derfor genberegnet. Den nye skadesmargen for importen med oprindelse i Belarus er 27,5 %.

(47) Da tolden på importen med oprindelse i Rusland også blev ændret i 1999, blev skadesmargenerne for denne import også genberegnet. Da der blev indrømmet en russisk eksporterende producent individuel behandling, blev der endvidere beregnet en individuel skadesmargen. De nye skadesmargener for importen med oprindelse i Rusland ligger imidlertid fortsat under de konstaterede dumpingmargener.

3. Tilsagn

(48) De tilsagn, der i den midlertidige fase blev godtaget fra den algeriske eksporterende producent, blev revideret med henblik på at justere minimumseksportprisen på grundlag af de endelige undersøgelsesresultater for denne producent (der henvises til betragtning 9 til 12).

Tilsagn fra de to samarbejdsvillige russiske selskaber blev afvist. Et tilsagn blev afvist, fordi det pågældende selskab ikke var en eksporterende producent, fra hvilken der kunne godtages et sådant tilsagn, men derimod var mellemhandler og købte den pågældende vare fra en ikke-samarbejdende producent og solgte den til et forretningsmæssigt forbundet selskab med henblik på eksport. Det andet tilbud om tilsagn blev afvist, fordi selskabet var en integreret producent af gødning og derfor kunne benytte sig af en lang række forskellige afsætningsmuligheder, hvis der blev truffet foranstaltninger over for en af dets varer. Det skal understreges, at det under disse omstændigheder ville have været umuligt at overvåge tilsagnene.

Det tilsagn, der blev afgivet af den samarbejdende belarussiske eksporterende producent, blev også afvist med en lignende begrundelse.

4. **De endelige foranstaltningers form og størrelse**

(49) På baggrund af ovenstående fastslås det, at der i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen bør indføres en endelig antidumpingtold svarende til de fastlagte skadesmargener, der er lavere end dumpingmargenerne. Det bekræftes, at resttolden for Algeriet og Litauen af de årsager, der er anført i betragtning 15 og 19 i forordningen om midlertidig told, skal fastsættes til det niveau, der er konstateret for den eneste producent i hvert af disse lande.

(50) For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre den prismanipulation, der er blevet iagttaget ved nogle tidligere procedurer vedrørende gødningsstoffer, bør tolden indføres i form af et specifikt beløb pr. ton. Denne told udgør:

Land	Dumpingmargen	Grundlag for antidumpingtold	Told (t)
Algeriet			
— Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 EUR
Belarus	55,0	27,5	17,86 EUR
Litauen			
— JSC Achema	5,8	5,8	3,98 EUR
Rusland			
— JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 EUR
— Alle andre selskaber	41,0	32,0	20,11 EUR
Ukraine	50,4	45,7	26,17 EUR

(51) Den individuelle antidumpingtold, der er fastsat i denne forordning, er beregnet på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. Den afspejler derfor den situation, der blev konstateret for dette selskab under denne undersøgelse. Denne toldsats finder derfor (i modsætning til den landsdækkende told, der gælder for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskabet og dermed den særlig nævnte retlige enhed. Importerede varer fremstillet af andre selskaber, der ikke er udtrykkelig nævnt med navn og adresse i denne forordnings dispositive del, herunder selskaber, der er forretningsmæssigt forbundet med de særlig nævnte, må ikke nyde godt af denne sats og skal underkastes den toldsats, der anvendes på »alle andre selskaber«.

(52) Alle anmodninger om anvendelse af denne antidumpingtold på et individuelt selskab (f.eks. efter ændring af selskabets navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående rettes til Kommissionen [1] sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om alle ændringer i selskabets aktiviteter med tilknytning til produktion, salg på hjemmemarkedet og eksportsalg i sammenhæng med eksempelvis ændringen af navn eller af produktions- og salgsenheder. Kommissionen vil i påkommende tilfælde efter konsultation i det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over selskaber, der nyder godt af individuelle toldsatser.

J. **OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD**

(53) På grund af størrelsen af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold indført ved forordning (EF) nr. 617/2000, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told —

[1] Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat C
DM 24 — 8/38
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat, i vandig eller ammoniakalsk opløsning, henhørende under KN-kode 3102 80 00 og med oprindelse i Algeriet, Belarus, Litauen, Rusland og Ukraine.

2. Tolden fastsættes til følgende beløb i euro pr. ton for de pågældende lande:

Land	Selskab	Told (t)	Taric-tillægskode
Algeriet	Alle selskaber	6,88 EUR	A999
Belarus	Alle selskaber	17,86 EUR	—
Litauen	Alle selskaber	3,98 EUR	—
Rusland	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Den Russiske Føderation, Stavropol-regionen Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 EUR	A176
	Alle andre selskaber	20,11 EUR	A999
Ukraine	Alle selskaber	26,17 EUR	—

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 [1], reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats, som afspejler fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 finder den endelige told ikke anvendelse på import, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

6. Proceduren vedrørende importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Slovakiet afsluttes.

Artikel 2

1. Import i henhold til det tilsagn, der er afgivet af:

Selskab	Land	Taric-tillægskode
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Algier	Algeriet	A107

og godtaget af Kommissionen, er ved overgang til fri omsætning fritaget for den i artikel 1, stk. 2, fastsatte antidumpingtold, når varen er fremstillet og direkte eksporteret til og faktureret et importerende selskab i Fællesskabet af ovennævnte selskab og angivet under den relevante Taric-tillægskode.

[1] EFT L 253 af 11.10.1993, s. 40.

2. Fritagelsen er betinget af, at der over for den relevante medlemsstats toldmyndigheder fremlægges en gyldig tilsagnsfaktura udstedt af det eksporterende selskab, som indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 617/2000.

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den ved forordning (EF) nr. 617/2000 indførte midlertidige antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Algeriet, Belarus, Litauen, Rusland og Ukraine, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2000.

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand